

Душан Ковачевић

Урнебесна трагедија

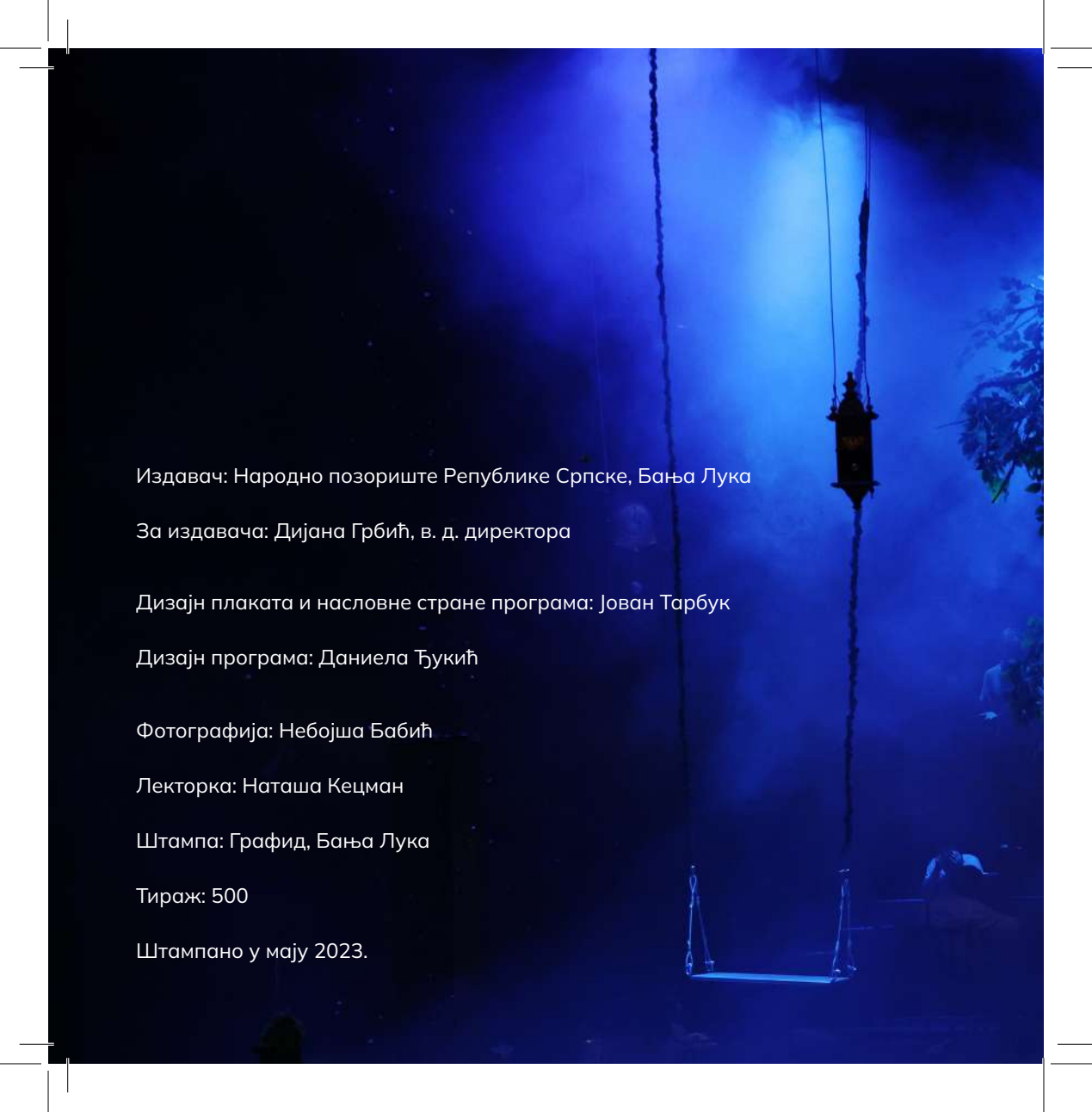
m:tel

Својом програмом
телевизије сваког 93. септембра

режија
Јагош Марковић

Народно позориште у Београду и Народно позориште Републике Српске

Издавач: Народно позориште Републике Српске, Бања Лука

За издавача: Дијана Грбић, в. д. директора

Дизајн плаката и насловне стране програма: Јован Тарбук

Дизајн програма: Даниела Ђукић

Фотографија: Небојша Бабић

Лекторка: Наташа Кецман

Штампа: Графид, Бања Лука

Тираж: 500

Штампано у мају 2023.

Премијера –
12. мај 2023.

Душан Ковачевић

Урнебесна трагедија

режија
Јагoш Марковић

mitel

Народно позориште у Београду | Народно позориште Републике Српске

Представа траје
100 минута.

Писац: **Душан Ковачевић**

Редитељ: **Јагош Марковић**

Драматуршкиња: **Молина Удовички Фотез**

Сценограф: **Матија Вучићевић**

Костимографкиња: **Бојана Никитовић**

Избор музике: **Јагош Марковић**

Сценски говор: **др Љиљана Мркић Поповић**

Продуценти: **Вук Милетић, Милош Голубовић, Тања Милијевић**

Инспицијенткиње: **Весна Максимовић / Сандра Угринић Мимица**

Суфлерке: **Свјетлана Поповић / Марија Недељков**

Асистенткиња редитеља и сценографа: **Тара Лазаревић**

Асистенткиња костимографкиње: **Невена Сараковић**

Костим и декор израђени у радионицама Народног позоришта у Београду.

УЛОГЕ:

РУЖА ..... НИКОЛИНА ФРИГАНОВИЋ

МИЛАН ..... ЖЕЉКО ЕРКИЋ

НЕВЕН ..... ПЕТАР ВАСИЉЕВИЋ

ЈУЛКА ..... НЕЛА МИХАИЛОВИЋ

КОСТА ..... АЛЕКСАНДАР ВУЧКОВИЋ

РАЈНА ..... САНДРА БУГАРСКИ

ВАСИЛИЈЕ ..... БРАНКО ВИДАКОВИЋ

ДОКТОР ..... ЉУБИША САВАНОВИЋ

МИЛИЦИОНЕРКА ..... МАРИЈА НЕДЕЉКОВ

фотографија из приватне збирке

О редитељу

Јагош Марковић (Подгорица, 1966) је један од најистакнутијих позоришних редитеља наше земље, као и читавог региона. Дипломирао је на Факултету драмских уметности у Београду (1987), у класи проф. Борјане Продановић и Светозара Рапајића. У Народном позоришту у Београду, чији је стални редитељ од 2008 године, режира најзначајније наслове

свјетске и домаће класике: *Учене жене*, *Хасанагиница*, *Госпођа министарка*, *Покондирена тиква*, *Др*, *Антигона*, *Ожалошћен породица*, *Пепељуга* (опера) и *Фигарова женидба* (опера). По правилу, његове представе су дуговјечне, хваљене, изводе се увијек пред препуном салом и прослављају национални театар на међународним гостовањима. У другим театрима у земљи и иностранству до сада је режирао више од педесет представа. Међу најзначајније убрајају се: *Ромео и Јулија*, *Кате Капуралица*, *Декамерон дан раније* (Народно позориште Сомбор), *Лукреција илити Ждеро* (Позориште на Теразијама), *Скуп*, *Богојављенска ноћ*, *Говорница*, *Сумњиво лице*, *Уображени болесник*, *Тако је ако вам се тако чини*, *Путујуће позориште Шопаловић*, *Чудо у Шаргану* (Југословенско драмско позориште), *Породичне приче*, *Господа Глембајеви*, *Јесења соната* (Атеље 212), *Сумрак богова*, *Дивље месо* (Београдско драмско позориште), *Галеб*, *Филумена Мартурано* и опера *Кармен* (ХНК Ивана пл. Зајца), *Лукреција о' бимо рекли Пожерух* (Ријечке љетње ноћи), *Учене жене* (ХНК Сплит), *Чарапа од сто петљи* (Београдско драмско позориште), *Зора на истоку*, *Наши синови*, *Свињски отац* (Звездара театар), *Хасанагиница* (Центар за културу Тиват), *Тартиф*, *Хекуба...* (Црногорско народно позориште). У шведском Краљевском позоришту Драматен поводом јубилеја тог театра режирао је Стринбергову *Краљицу Кристину*. Послије распада Југославије први је наш редитељ који је радио на Дубровачким љет-

ним играма (Ромео и Јулија, 2014). Марковић је добитник око педесет струковних, фестивалских и државних награда међу којима су: Награда „Бојан Ступица“, Награда ослобођења Београда, Тринаестојулска награда, награда „Мића Поповић“, награда за свеукупан допринос стваралаштву Црне Горе, Награда града Београда, Награда града Подгорице, Стеријина награда, неколико награда „Златни ћуран“, „Ардалион“... У Бугарској је одржан фестивал „Балкан чита Јагоша“ у оквиру кога су четири редитеља радила његов текст *Говорница*. Приликом свечане додјеле Награде „Мића Поповић“ Јагошу Марковићу, јуна 2004, Љубомир Симовић, између осталог, је рекао: „У делу које поставља на сцену Јагош увек види нешто што пре њега није видео нико. Он нам и старе и познате ствари открива као нове и непознате. Он направи неки неприметан гест, али тим гестом преобрази све... Јагош радикално, и с највећом смелошћу, мења метафору коју налази у тексту. Притом, он то не ради само као редитељ, јер он у позоришту и није само редитељ. Он је у позоришту све; он је и глумац, он је цео ансамбл, он је и публика, он је и сцена, и ложа, и прва, друга и трећа галерија, он је и позоришна библиотека, он је и четка и боја, и чекић и ексер, и конопци и рефлектори, и свила и ватра, и кулиса и завеса. Он је све то можда само зато да би нам казао да је свет без љубави само исушено, слано и јалово морско дно, што, опет, није ништа друго до оно што о љубави у првој посланици Коринћанима каже апостол Павле“.

Ријеч редитеља

Урнебесна трагедија је класика.
Веома волим овај комад; густ је. Душко је „скројио” нешто што нигде нисам срео – спојио је урнебесно и трагично. Толико сам задивљен тим спојем урнебесног и трагичног да са том материјом нисам на „ти”, него сам јако мобилисан и да одговорим делу. А шта је урнебесно и трагично у том комаду? Све. Ни мање ни више него – све. Обиље је у питању, и тема и препознавања.

У фокусу представе је породица. Јер, она је свет у малом. И ту вам је и друштво и појединац и све генерације и сва времена. Кроз њу се све прелама. Свако живи своју стварност. Чак је свако и бира. То не значи да истина није само једна. А доживљаја – онолико.

Свако гради свој идентитет, ту се питаш сам. Ја се увек борим за тај део слободе и простора – где си сам одговоран. Да пробамо да у центар ставимо не то неко друштво, него себе, своје сопство, то јест нас и нашу људскост и нашу даљину од људскости. Можда постанемо бољи и ми и то друштво које мене занима будући да га видим као, скоро, рушевину свих вредности, и то одавно. Ми смо гори и луђи, драматично. Ал’ опстајемо од ономад, па за вазда, изгледа... Мутирали смо, па оуглали и навикли се. Прилагодили.

Оно што фасцинира, и код њега и код нас, то је што увек нађемо излаз и преживимо. Резилијентност нам је велика. То поштујем.

Тај смех у *Урнебесној комедији* је чудесан...У смеху је побуна, у смеху је слобода, у смеху је утеха, у смеху је и отпор, у смеху је бунт. И пут... Ту врсту лековитости коју даје добра комедија то никада нико не може, Ја сам после доста година у комедији уколико је ово комедија, а јесте због првог дела наслова и теме. И силно уживам у томе. И једва чекам да то поделим с публиком. Баш нам треба.

Јагош Марковић

(извод из интервјуа „Увек нађемо излаз и преживимо“, Микојан Безбрадица „Позоришне новине; извод из интервјуа „Све је и урнебесно и трагично“, Татјана Њежић „Блиц“)

Ријеч писца

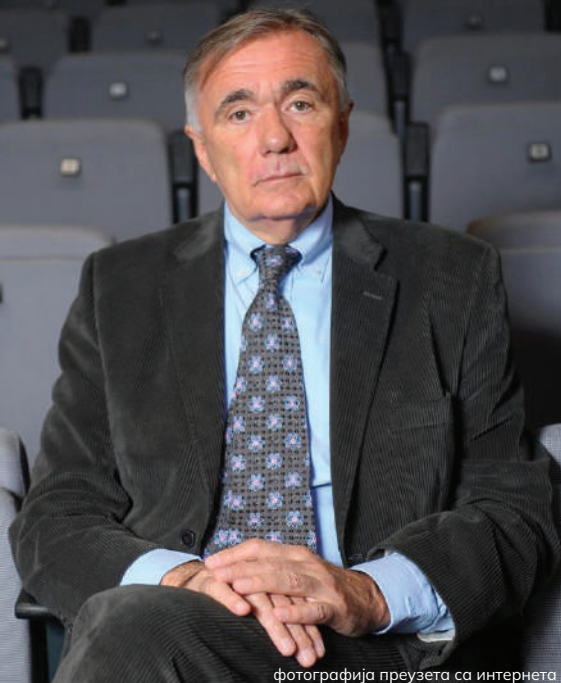
То је, у основи, и данас, као и тада кад сам је писао, пре више од три деценије, прича о деструкцији у једној породици. Постоји дефиниција, у коју дубоко верујем, да је породица нешто што је епицентар нашег живота и један од најзначајнијих чинилаца у нашем постојању. Наша деца се уче на постулатима односа у оквиру породице. Породица је најбитнија и најважнија школа у животу једног човека. У каквој породици одрастете, такав ћете бити човек. Наравно, школа, односно образовање су неопходни, али елементарне ствари као што су љубав, доброта, поштење... то је нешто што се учи

у породици. У време кад сам писао ову причу, стање на просторима бивше Југославије било је веома неизвесно и одржавало се на менталну, социјалну и сваку врсту сигурности живота у породици. Ако немате нормалан живот у породици, ви сте трагичан човек. Када је реч о деструкцији, комад има неколико главних линија, а једна од основних је прича о младим људима који губе идентитет. Ко смо ми данас, после свега што нам се издешавало у претходне три деценије, од првог појављивања *Урнебесне трагедије* на сцени, 1991. године? Још увек смо у потрази, због силних подела у којима живимо, а које се умножавају као зечеви. И, уместо да се призовемо памети, ми се распамећујемо. Сваки дан се чују и виде супротна мишљења, супротстављени ставови. Ако неко каже да је нешто добро, одмах се јави троје да каже да то није тачно. Зато у последње време често, цинично, понављам причу да би сутра, ако би неко предложио да увезе кугу у земљу, било и оних који би били „за“, јер и куга има неких својих добрих страна. То је цинично, апсурдно и ружно, али се бојим да је делимично и тачно, јер смо дошли до саме границе нелогичности и апсурда. И то је та, једна од линија комада коју смо поменули; у потрази за изгубљеним идентитетом. Друга линија је насиље које се трпи, а то је прича о брату и снаји. У некој позадини је и поприлично тужна слика о судбини једног позоришта које се због нагомиланих, углавном социјалних, проблема гаси и претвара у нешто што нема никакве везе са уметношћу.

(извод из интервјуа са Душаном Ковачевићем, објављен 25. марта у 159. броју „Позоришних новина“, аутор Микојан Безбрадица)

О писцу

фотографија преузета са интернета

Најзначајнији савремени српски драмски писац, уз то и романијер, сценариста, позоришни и филмски редитељ. Завршио је основну школу у Шапцу, гимназију у Новом Саду (1968) и драматургију на Факултету драмских уметности у Београду (1973). Радио је као драматург на ТВ Београд од 1973. до 1978, доцент на Факултету драмских уметности од 1986. до 1988, а од 1998. је директор „Звездара театра“ у Београду. Дописни члан САНУ од 2000, а редовни од 2009. године.

Његове најпознатије драме су: Маратонци трче почасни круг (1973), Радован III (1973), Свемирски змај (1977), Луминација на селу (1978), Ко то тамо пева (1980), Сабирни центар (1982), Балкански шпијун (1983), Свети Георгије убива аждаху (1986), Клаустрофобична комедија (1987), Професионалац (1990), Урнебесна трагедија (1991), Лари Томпсон, трагедија једне младости (1996), Контејнер са пет звездица (1999), Доктор Шустер (2000), Генерална проба самоубиства (2008), Живот у тесним ципелама (2010), Кумови (2012), Рођендан господина Нушића (2014), Хипноза једне љубави (2016)

По његовом сценарију снимљени су филмови Бештије (1976, режија Ж. Николић), Посебан третман (1978, режија Г. Паскаљевић), Ко то тамо пева (1980, режија С. Шијан), Маратонци трче почасни круг (1981, режија С. Шијан), Балкански шпијун (1984, режија Д. Ковачевић и Б. Николић), Сабирни центар (1990, режија Г. Марковић), Урнебесна трагедија (1995, режија Г. Марковић), Подземље – Underground (1995, режија Е. Кустурица), Професионалац (2003, режија Д. Ковачевић) и Свети Георгије убива аждаху (2009, режија С. Драгојевић).

Добитник је бројних домаћих и страних признања и награда за своје драме и сценарија: Октобарска награда Београда; двије „Златне арене“ на Филмском фестивалу у Пули за најбољи југословенски филм; четири награде Стеријиног позорја; три награде „Бранко Ћопић“ за драмски текст и сценарио, за најбоље хумористичко сатирично дјело и за хумор и сатиру; награда „Јоаким Вујић“ за изузетан допринос развоју позоришне умјетности у Србији; награда „Милош Црњански“; награда „Радоје Домановић“, „Златна палма“ за најбољи филм на Филмском фестивалу у Кану; двије награде за најбољи сценарио на Филмском фестивалу у Монреалу; награда међународног жирија критике за најбољи филм – FIPRESCI, награда „Иво Андрић“ за укупан животни допринос српској књижевности.

Његове драме игране су у више од 130 иностраних позоришта и превођене на њемачки, енглески, француски, италијански, руски, чешки, словачки, грчки, пољски, македонски, шведски, фински, мађарски, румунски, бугарски, кинески, словеначки, турски, каталонски, шпански, галисијски, португалски, персијски и хебрејски.

Живи у Београду.

Ковачевић

на сцени Народног позоришта Републике Српске

Комади Душана Ковачевића су небројено пута представљени пред позоришном публиком широм региона и свијета. У продукцији Народног позоришта Републике Српске постављено је седам наслова овог аутора.

Први Ковачевићев комад у Народном позоришту Босанске Крајине био је *Маратонци трче почасни круг*, а Душко Крижанец потписао је режију. Премијера је одиграна 4. 4. 1978.

Године 1983. Петар Вечек режирао је *Балканског шпијуна* а премијерно извођење уприличено је 14. октобра.

Пет година касније Јовица Павић ставио је свој редитељски потпис на *Клаустрофобичну комедију*. Премијера је изведена 4. 4. 1988.

Професионалац је премијерно изведен 18. септембра 1990. године у режији Ненада Бојића.

Душан Петровић режирао је представу *Свети Георгије убива аждаху* у Народном позоришту Републике Српске. Премијера је била заказана за 18. октобар 2005. године.

Урнебесна трагедија у режији Милице Краљ представљена је бањолучкој публици 4. марта 2015. године

Народно позориште Републике Српске у копродукцији с Позориштем Приједор на сцену је поставило *Сабирни центар* редитеља Марка Мисираче. Премијера је одиграна 18. октобра 2017. године

Урнебесна трагедија – фрагмент текста

МИЛАН: Да... И? Аха... Па, добро, Ружо, ко је вечерас дежуран? Ко је дежуран? А где је он? Молим те, пронађи га и реци му, ако буде било каквих проблема нека спакује ствари и одмах напусти позориште! Истог тренутка! Ако је поново полудео, нека се поново лечи! Нек иде у лудницу, нека тамо прави проблеме људима који су плаћени да слушају и гледају лудакe! Ја нисам управник луднице, ја сам управник позоришта! Позоришта! Иди, пресвуци се... Немој да плачеш... Ајде... Ружо... Ајде, није крај света...

РУЖА: А... шта ћемо за вечеру?

МИЛАН: Нешто ћемо смислити, само немој да плачеш.

РУЖА: Шта ћемо „смислити”. Људи долазе за десет минута.

МИЛАН: То је скроз изгорело? Није, ово је реш. Можда доктор воли решије. Како би било... Да оне паприке...

РУЖА: Које паприке?

МИЛАН: Пуњене.

РУЖА: Пуњене?

МИЛАН: Остала је пуна шерпа... од јуче.

РУЖА: Пуњене паприке за вечеру?

МИЛАН: Добро, добро, само немој да плачеш. Као да нам долазе неки посебни гости па нам треба и посебна вечера. Понудићемо шта имамо. Важно је да нешто поједемо, мало попијемо и договоримо се шта

ћемо са старим. Скупљамо се због оца, а не због вечере. Отац нам је најпречи, вечера је успут.

РУЖА: Како ћемо доктора понудити пуњеним паприкама? Позвали смо човека на вечеру...

МИЛАН: Слушај, нек' мали скочи по роштиљ.

РУЖА: По роштиљ?

МИЛАН: Да! Зашто да не!?

РУЖА: Па, јеси ли ти нормалан? У мојој кући, покрај мене живе, кафански роштиљ? Треба Јулка да ми се смеје! Ем не радим, ем нисам у стању да спремим једну вечеру.

МИЛАН: А шта ћемо сад? Да се убијемо? Ја ћу рећи да смо ми пекли роштиљ. Пусти мене да лажем. Ајде, спремај се, види на шта личиш...

МИЛАН: Чим се заврши сезона, напустићу позориште! Неће мени лудаци век да скраћују! Да? Хало? Ко је то? Хало?! Ко је?! Ништа вас не чујем! Искључи то!

ТЕХНИЧКА РЕАЛИЗАЦИЈА

Технички директор:

Александар МРКОБРАДА

Мајстор свјетла:

Десимир ШКОРИЋ

Давор ПАСТУОВИЋ

Мајстор тона:

Саша ЋУРКОВИЋ

Фризерка, власуљарка:

Јелена ПЕЈОВИЋ

Шминкерка, маскерка:

Маријана КАРАЛИЋ

Гардероберке:

Бранкица ЈОВАШЕВИЋ

Свјетлана ВРАЊКОВИЋ

Ковиљка САВИЋ

Реквизитер:

Лука ГАЗДИЋ

Мајстор сцене:

Ново ВУКОЈЕВИЋ

Декоратери:

Божо ГАЈИЋ

Златко ПОПОВИЋ

Бранко СТЈЕПАНОВИЋ

Срђан ЋУРИЋ

Немања ТРУБАЈИЋ

ГЛУМАЧКИ АНСАМБЛ

(по азбучном реду)

МИЉКА БРЂАНИН

ЗЛАТАН ВИДОВИЋ

ВЛАДИМИР ЂОРЂЕВИЋ

ЖЕЉКО ЕРКИЋ

СЛАЂАНА ЗРНИЋ

НАТАША ИВАНЧЕВИЋ

АЊА ИЛИЋ

ГОРАН ЈОКИЋ

ДАНИЛО КЕРКЕЗ

БОЈАН КОЛОПИЋ

ОГЊЕН КОПУЗ

САНДРА ЉУБОЈЕВИЋ

СМИЉАНА МАРИНКОВИЋ

ДРАГАНА МАРИЋ

ВЕДРАНА МАЧКОВИЋ

СЕНАД МИЛАНОВИЋ

СЊЕЖАНА МИШИЋ

НАТАША ОСТОЈИЋ

НАТАША ПЕРИЋ

ДАНА ПОЛЕТАН

РОК РАДИША

ЉУБИША САВАНОВИЋ

БЕЛИНДА СТИЈАК

ЖЕЉКО СТЈЕПАНОВИЋ

АЛЕКСАНДАР СТОЈКОВИЋ

НИКОЛИНА ФРИГАНОВИЋ

ЉИЉАНА ЧЕКИЋ

АНАНДО ЧЕНИЋ

БОРИС ШАВИЈА

РАДЕНКА ШЕВА

НА РЕПЕРТОАРУ

ВЕЛИКА СЦЕНА

Николај Владимирович Кољада: КОКОШКА
Режија: Предраг Штрбац
(Премијера: 1. 12. 2001. године.)

Бранислав Нушић: ГОСПОЂА МИНИСТАРКА
Режија: Милица Краљ
(Премијера: 24. 3. 2006. године.)

Бранислав Нушић / Никола Пејаковић:
ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА
Режија: Никола Пејаковић
(Премијера: 24. 12. 2013. године.)

Петер Хандке: ЧАСОВИ У КОЈИМА НИШТА
НИСМО ЗНАЛИ ЈЕДНИ О ДРУГИМА
Режија: Младен Матерић
(Премијера: 18. 10. 2015. године.)

Мате Матишић: СИНОВИ УМИРУ ПРВИ
Режија: Марко Мисирача
(Премијера: 5. 3. 2016. године.)

Жељко Стјепановић: НАШИ ДАНИ
Режија: Југ Радивојевић
(Праизведба / премијера: 3. 3. 2018. године.)

Иво Брешан: ПРЕДСТАВА ХАМЛЕТА
У СЕЛУ МРДУША ДОЊА
Режија: Никола Пејаковић
(Премијера: 28. 12. 2018. године.)

Фјодор Михајлович Достојевски:
ЗЛОЧИН И КАЗНА
Драматизација:
Мирослав Беловић – Душан Петровић
Режија: Душан Петровић
(Премијера: 27. 3. 2019. године.)

Ж. Б. П. Молијер: ШКОЛА ЗА ЖЕНЕ
Режија: Ђурђа Тешић
(Премијера: 1. 6. 2019. године.)

Жељко Стјепановић: ЗЛАТНО ДОБА

Режија: Жељко Стјепановић

(Праизведба / премијера: 18. 10. 2020. године.)

Меша Селимовић: ДЕРВИШ И СМРТ

Режија и драматизација: Дејан Пројковски

(Премијера: 30. 10. 2020. године.)

Ана Ђорђевић: СТРАНЦИ У НОЋИ (*Црна кутија*)

Режија и адаптација: Слађана Килибарда

(Премијера: 26. 2. 2021. године.)

Венко Андоновски: ГЕНЕТИКА ГЛЕМБАЈЕВИХ

Режија: Дејан Пројковски

(Премијера: 4. 7. 2021. године.)

Кристофер Хемптон: ОПАСНЕ ВЕЗЕ

Режија: Предраг Штрбац

(Премијера: 18. 10. 2021. године.)

Никола Пејаковић: ХРКАЧИ

Режија: Никола Пејаковић

(Праизведба / премијера:

14. 3. 2022. године.)

Бранислав Нушић: СУМЊИВО ЛИЦЕ

Режија: Иван Плазибат

(Премијера: 20. 4. 2022. године.)

Иво Андрић: ГОСПОЂИЦА

Драматизација: Вања Ејдус

Режија и адаптација: Ђурђа Тешић

(Премијера: 18. 10. 2022. године.)

А. П. Чехов: ИВАНОВ

Редитељ: Жељко Ђукић

(Премијера: 10. 3. 2023. године.)

Волфганг Амадеус Моцарт:

БАСТИЈЕН И БАСТИЈЕНА, камерна опера

Адаптација либрета: Марио Тулум

Адаптација препјева:

Бранка Радошевић Митровић и

Марио Тулум

Диригент: Бранка Радошевић Митровић

Режија: Игор Тешић

(Премијера: 22. 10. 2022. године.)

НА РЕПЕРТОАРУ

СЦЕНА „ПЕТАР КОЧИЋ”

Бранко Ђопић: ОДУМИРАЊЕ МЕЂЕДА

Режија: Александар Пејаковић
(Премијера: 27. 12. 2011. године.)

Џо Молер: ИЗГУБЉЕНИ У БРУКЛИНУ

Режија: Владимир Ђорђевић
(Праизведба / премијера:
3. 12. 2013. године.)

Имре Бенчик (*Позајмљени стан*):
ГАРСОЊЕРА

Адаптација и режија:
Александар Пејаковић
(Премијера: 2. 4. 2014. године.)

Јелена Којовић Тепић: ИСТИНА (НЕ) БОЛИ
Режија: Игор Тешић
(Праизведба / премијера:
15. 12. 2015. године.)

Мартин Мекдона: УСАМЉЕНИ ЗАПАД
Режија: Белинда Божичковић
(Премијера: 16. 12. 2017. године.)

Шон Гренан: КАКО ЗАСМИЈАТИ БОГА
Режија: Жељко Стјепановић
(Премијера: 24. 12. 2018. године.)

Александар Галин: ЛИЦЕ
Режија: Радослав Миленковић
(Премијера: 25. 12. 2022. године.)

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Краља Петра I Карађорђевића 78

www.npr.rs.ba

Facebook: @NPRS1930

Instagram: @narodno_pozoriste_rs

Twitter: @Pozoriste1930

YouTube: Народно позориште Републике Српске

e-mail: uprava@narodnopozoristers.com

Телефони:

Централа 051/ 317 996

Продаја улазница 051 / 314 006 и 080 05 07 08 (бесплатан број)

В. д. директора: Дијана Грбић

Умјетнички директор: Ђурђа Тешић

Технички директор: Александар Мркобрада

PTPC

Глас Српске

NEZAVISNE

m:tel

спонзор представе
генерални спонзор 93. сезоне

Влада Републике Српске
Министарство просвете и културе

ГРАД БАЊА ЛУКА
www.banjaluca.rs.ba

Addiko Bank
Банка партнер

